

ALEGORYJARZ (1) *sb m*

A pl alegoryjárze.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Interpretujący alegorycznie Pismo Święte: ále iż lię [X.K.] ná ltáre fwoie alegoryarze ípufzcza/ ktorzy w doł błędu przed nim powpadáli/ przetoż też/ zá nimi idąc/ w tenże doł nieopátrznie wpada. CzechEp 166.

TZ